

Skatteministeriet

17. august 2018
J.nr. 2018 - 2520

Til Folketinget – Sundheds- og Ældreudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 1182 af 4. juli 2018 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Flemming Møller Mortensen (S).

Karsten Lauritzen

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Ministeren bedes – i forlængelse af sin besvarelse på SUU alm. del 970 - redegøre for, hvordan Skatteministeriet fortolker de regler, som WHO's rammekonvention FCTC har sat for danske ministre og embedsmænds kontakt til tobaksindustrien, siden Danmarks tiltrådte i 2004?

Svar

Jeg går ud fra, at de regler i WHO's rammekonvention FCTC, som spørgeren henviser til, er artikel 5(3), hvoraf følgende fremgår: ”*I forbindelse med fastlæggelse og gennemførelse af den offentlige politik på folkesundhedsområdet skal parterne gøre en indsats for at beskytte denne politik mod tobaksindustriens handelsmæssige og øvrige interesser i overensstemmelse med national lovgivning.*”

Som det også fremgår af mit svar på bl.a. SUU alm. del spm. 606, er der i Danmark en stærk tradition for at inddrage og gå i tæt dialog med erhvervslivet i forbindelse med udarbejdelse og gennemførelse af såvel national lovgivning som EU-lovgivning. Det er en tradition, som regeringen i høj grad værner om *også* i forhold til tobaksbranchen, der er et erhverv, som er underlagt offentlig regulering.

Skatteministeriet fortolker WHO's rammekonventions artikel 5(3) sådan, at bestemmelsen *ikke* er til hinder for, at ministre og embedsmænd, som led i den demokratiske proces, inddrager og går i dialog med tobaksbranchen – en dialog der sikrer, at beslutninger træffes på et oplyst grundlag, at der opnås en effektiv regulering, og at de politiske mål opfyldes effektivt under hensyntagen til, at branchen ikke pålægges unødige byrder.

Jeg vil i øvrigt henvise til Sundhedsminister Ellen Trane Nørby's besvarelse af SUU alm. del spørgsmål 140.